

Jedním vlhkým letním ránem
Vydal jsem se za podnájemem
Ze všech adres, co mi zbyly
Navštívil jsem pána z vily
Před vilou zrály třešně
Já vypadal bezútěšně
Zazvonil jsem plaše krátce
Vyšel muž tak k šedesátce

Zavřel za mnou stará vrátka
V hale cinkla cinkrlátka
Po schodech mě vedl vzhůru
Myslel jsem si, má to túru
Starožitník mě jen měřil
Že to vyjde, v to jsem věřil
Jen jsem neznal, proč se lekám
Proudila snad ve mně řeka

Zavedl mě do pokoje
Mělo to být sídlo moje
Obrazy a staré rámy
Sošky, lampy, svícny, dámy
Křesla, vazby, gobelíny
V koutech černé pavučiny
Pokojíku, řekni, chceš mě
Pod oknem mně kývly třešně

Oči jely po pokoji
Náhle se mi obraz dvojí
Ztrácím dech a ztrácím slova
Na stěnu se dívám znova
V hlavě se mi všechno mísí
Na skobě tam důtky visí
Řemínky jsou z černé kůže
Hledám výraz toho muže

Lásko, lásko, řekni, chceš mě
Na řemíncích visí třešně
Lásko, lásko, řekni, chceš mě
Ocelové zrudné třešně
Lásko, lásko, řekni, chceš mě
Lásko, lásko, lásko, lásko
Lásko, lásko, lásko...

Vyprávěl mi příběh krátce
O životě na oprátce
O zkřížených bílých hnátech
Srdcem jsem mu visel na rtech
O vodě a hořkém sklepe
O důtkách, jak hladí slepě
Poslouchal jsem jeho slova
A začal jsem rozbalovat

Přes rok bydlím s pánem z vily
Z třešní jenom pecky zbyly
Lásko, lásko, řekni, chceš mě
S každým jarem kvetou třešně

Lásko, lásko, lásko...